

KWIATKOWY (2) *ai*

a pochylone, o jasne.

sg m N kwiątkowy (1). ◇ pl N subst kwiątkow(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „kwiatek” ‘roślina ozdobna, kwitnąca’; floreus, floridus Mącz, Cn (2) : Coronae floreae et roseae, Kwiatkowe/ różane wieńce. Mącz 66a, 131a.

Cf **KWIATECZNY, KWIECIASTY, KWIETNY**

AK